

Het echte verhaal;

Mega gefrustreerd maar vooral verdrietig werd ik vandaag bij het wakker worden toen ik een bericht las van een vriendin op de app.

Haar moeder is terminaal en de zorg laat meer dan te wensen over. Verschrikkelijk pijnlijk om je moeder zo te zien en dan niet de hulp te krijgen die je verwacht en hoopt van de zorg. Dan word je logisch, boos en voel je je machteloos.

Via de thuiszorg krijgt ze te horen dat de huisarts de regie heeft en overal verantwoordelijk voor is.

Ik las haar hele verhaal en werd echt zo verdrietig. Ze was vooral ook erg boos op de huisarts!

Dit is o.a. wat we nu zo vaak meemaken in onze huisartsenpraktijk.

Boze patiënten, agressie en afreagerend op de assistentes en huisarts.

Maar wat is er aan de hand..het eerlijke verhaal van een doktersassistente hoe het werkelijk eraantoe gaat in de huisartsenpraktijk.

Er is geen plek, weer een boze patiënt. "En op het spreekuur is er ook al nauwelijks tijd voor hen, ze worden afgewimpeld door de huisarts!" : de reactie van een patiënt.

De beste mensen komen (onschuldig naïef) met opgespaarde klachten bij de huisarts en vinden het heel raar als de huisarts na de consulttijd zegt dat de tijd erop zit en er een vervolgspraak gemaakt moet worden voor de andere klachten. Deze reactie van de huisarts, vaak al na het uitlopen van zijn/haar spreekuur, omdat de vorige patiënt ook alle tijd wenst en ook met drie klachten komt en de huisarts dezelfde uitleg moest geven en hierdoor in een discussie belandt.

Het consult in een huisartsenpraktijk is maar tien minuten voor 1 klacht, of als je het vooraf aangegeven hebt twee klachten, krijg je een dubbel consult. En vervolgens is daar het onbegrip van de patiënt, "want dokter, ik kom al niet zo vaak en ik moest al wachten voor mijn afspraak, dit kunt u toch nog wel even doen?"

Zo'n logische gedachte van de patiënten. Maar niet wetende wat er allemaal speelt, hoe hoog de druk is en wat er allemaal op het bordje komt van onze huisartsen buiten het zien van zijn/haar patiënten.

De bureaucratie in ons land is met geen pen te beschrijven en zeker niet voor een huisartsenpraktijk!

Een arts kan bijna geen arts meer zijn door alle opgelegde regels van buitenaf. De administratieve rompslomp waarmee ze geconfronteerd worden is bar en boos.

Verklaringen die geschreven moeten worden, informatie die gegeven moet worden voor instellingen, gemeenten, omdat ze zelf te beroerd zijn om dingen uit te zoeken of te verzamelen, huisarts los het op!

Bij de opticien staar geconstateerd? Of achteruitgang van visus(zicht)? Met dus al een brief met de bevindingen van de opticien? Eerst naar de huisarts voor een verwijzing naar de oogarts hiervoor.

Naar de logopedie? bijv; een consultatiebureau die bepaalde klachten constateert? Of spraakgebrek bij ouderen? Eerst naar de huisarts, hij/zij moet de verwijzing maken.

Naar Diëtist? verwijzing idem. Gewoon niet meer doen zegt u? Dan bent u als patiënt hier de dupe van en krijgt niets vergoed van uw zorgverzekering of u kunt niet eens terecht zonder een verwijzing.

Vanuit de ziekenhuizen, die alles maar terugsturen en op het bordje leggen van de huisarts/praktijk.

Verwijzingen, soms echt te onzinnig voor woorden. Vervolg onderzoek in het ziekenhuis en u bent daar dus al in behandeling? Huisarts graag een nieuwe verwijzing!

Geopereerd in het ziekenhuis en uw hechtingen moeten eruit? Ga maar naar je huisarts!

(Terwijl het ziekenhuis wel het geld er dik voor opstrijkt om deze handeling te doen) "Nee wij hebben het te druk en de huisarts kan dit ook!" Huisarts los het op!

En zo kan ik nog wel doorgaan met tig voorbeelden te geven.

Wij zijn als huisartsenpraktijk gewoon o.a. het administratiekantoor van de ziekenhuizen geworden.

Vervolg medicatie nodig van een andere voorschrijver? Ga maar naar je huisarts. "Ik kan mijn specialist/behandelaar niet bereiken en ik zit zonder medicatie!" Huisarts los het op! Een bloeddruk wat gemeten moet worden terwijl je elders onder behandeling bent? "Ga maar naar je huisarts!"

"Mijn Hb-waarde moet gemeten worden van de specialist, dit moet vandaag nog! En willen jullie dit vandaag ook nog wel even doorgeven/ doorbellen?" "Oh jullie hebben een overvolle behandelkamer vandaag? Nou dit kan best even allemaal tussendoor!" Los het op!" Dat ook wij als praktijk vervolgens een kwartier en langer in de wacht staan om de poli dan te bereiken om dit door te geven doet er ook allemaal niet toe.. Nee

"We doen het wel EVEN tussendoor"

Overvolle GGZ- instellingen? Huisarts! Lost u het probleem maar op! Zorgt u maar dat de crisisopvang geregeld wordt, wij zitten al vol, maar huisarts los het op!

"Een suïcidale bekende patiënt met een al eerdere mislukte poging zegt u? Maar dan moet de patiënt vandaag toch nog eerst door u gezien worden op het spreekuur, of het echt wel zo is ..en dan hebben wij wéér opnieuw telefonisch contact of het echt zo erg is en dan....."

Huisarts los het even tussendoor op in je volle spreekuur! Gewoon even tussendoor!

Verwijzing naar de psycholoog/psychiater, een wachttijd van een half jaar.."maar huisarts, zorgt u er wel voor dat de patiënt zijn verhaal bij u kan doen zolang ze niet terecht kunnen?!" Huisarts los het op!

En ik zal jullie vertellen, deze mensen stuur je niet weg met tien/twintig minuten. Daar is tijd en aandacht voor nodig.

En dat zijn er veel, heel veel die dagelijks voorbij komen op het spreekuur van de huisarts.

Ook daar kunnen we natuurlijk een heel verhaal

over houden, hoe dit dan zo komt, o.a.; "met dank aan onze overheid!" Maar huisarts! los het op!

De nood in geestelijke gezondheidszorg is zo verschrikkelijk hoog en zo enorm groot!

Maar huisarts, uw probleem, los het op!

De toestroom en de zorgvraag naar de huisartsen is enorm en nee ze, wij, kunnen het niet meer aan.

Terminale patiënten? Er wordt verwacht dat de huisarts echt alles regelt, de huisarts bij de patiënt komt, alles begeleidt. Oh..en laat ik even heel duidelijk zijn, wat zouden ze dit ook gewoon graag allemaal

kunnen en willen doen voor hun patiënten, vooral deze persoonlijke begeleiding! Ze zoveel mogelijk bijstaan tot het einde, vooral na jarenlang contact en het kennen van een patiënt en/of de schrijvende verhalen, de situatie erachter van patiënten. Kort of lang al patiënt, oud en jong. Maar helaas, door de vele bijkomende ellende wat op het bordje komt van de huisartsen en de praktijken, is die tijd en de mogelijkheid er niet meer, die tijd hebben ze gewoonweg niet eens, hoe vreselijk ook. Of, dan toch nog maar na de hele dag spreekuur te hebben gedraaid alsnog even langs. Doodop, uitgeblust, maar ja, je wil er toch voor de patiënt zijn, met alles wat er nog in je macht ligt.

Prioriteiten stellen hoor ik je zeggen?

Iedereen vind zichzelf prioriteit, "Luister, ik loop al drie dagen met keelpijn, ik heb er recht op om een huisarts te zien! Jullie maken maar een plek!"

Assistenten die vol gescholden en afgesnauwd worden omdat ze niet terecht kunnen. "Wat is dit! Ik ga echt niet zolang wachten!"

Dagelijkse kost van de vele honderden telefoontjes die per dag binnenkomen..Of die stampvoetend aan de balie staan, eisend een afspraak te krijgen. Huisarts, assistente, los het op!

Artsen kunnen bijna geen arts meer zijn. Het vak waar ze met hart en ziel voor gekozen hebben om mensen te helpen. Mensen beter maken, pijn te verlichten, dat patiënten op de juiste plekken komen voor verder onderzoek etc. De zorg te kunnen geven waarvoor ze gestudeerd hebben.

Deze dokter "van vroeger" is er helaas niet meer, het is hen gewoon onmogelijk gemaakt.. ! Dit oprecht tot groot verdriet van alle hardwerkende artsen en andere zorgmedewerkers in de praktijk.

Wat ik zie? Machteloze huisartsen, soms tot tranen geroerd, die nachten wakker liggen over hoe hoog de druk is, er dus niet (meer) optimaal te kunnen zijn voor hun patiënten, de tijd voor ze te hebben. Dit doet oprecht pijn bij ze en dit is niet wat u ziet en hoort!

Mensen hebben werkelijk geen idee ervan hoe het is. Na de hele dag een overvol spreekuur te draaien, met alle extra spoed en visites tussendoor. De avond- en nachtdiensten die dan ook nog gedraaid moeten worden achter hun spreekuur aan en, er dan toch gewoon in de vroege ochtend weer staan om het volle spreekuur van de dag te gaan draaien, omdat er anders niet voldoende artsen zijn om de grote zorgvraag van de dag op te kunnen vangen. De verplichte bijscholing die ook nog eens gedaan moet worden, helemaal goed en dit moet natuurlijk, maar het moet allemaal naast hun spreekuren, naast de hele bergen werk die erbij komt en er ligt.

Nog een voorbeeld; Thuiszorg die ingeschakeld moet worden door de huisarts voor zorg en je gewoon nee krijgt, nee huisarts, wij kunnen het niet meer doen, wij zitten vol, wij hebben geen personeel, lopen over! los het maar op huisarts! Zo erg dat ik zelfs heb meegemaakt dat een oude man door iemand vanuit de praktijk in eigen tijd in de avonduren verzorgd werd. De man had geen kinderen, thuiszorg had niemand beschikbaar en wat moet je dan? Alles geprobeerd, maar nee, er is niemand. Tranen bij de huisarts, tranen bij personeel, hoe gaan we dit in godsnaam oplossen! We kunnen de man niet aan zn lot overlaten!

Machtigingen/uitvoeringsverzoeken en andere papieren zaken die voor de thuiszorg gemaakt moeten worden, het kost bergen tijd!

De huisarts verzuipt zoals een slogan gaat, maar lieve mensen, het is echt zo!

En het meest erge, je kunt de boze reacties van de mensen/patiënten hierop ze bijna niet kwalijk nemen, omdat ze het echte verhaal niet zien en horen, totaal niet begrijpen wat er zich in de coulissen afspeelt en logisch dan toch? Dan word je boos en verdrietig als patient. En dat begrijpen wij als

Huisartsenpraktijk ook! Daarom voel ik in alles dat ik iets moet doen, het verhaal te vertellen.

De huisarts als afvoerputje van de zorg..los het op huisarts!

Een dokter wordt dokter om dokter te kunnen zijn, maar daar is nagenoeg niets meer van over door onze "geweldige" overheid. Hun falende beleid! En ik acht hun verantwoordelijk voor wat er nu gebeurd! Door al de Bezuinigen in de zorg, de walgelijke bureaucratie, privatiseringen. Zorgverzekeraars die het ons en de patiënt ook zo moeilijk maken!

De tijd die wij als praktijk alleen al kwijt zijn aan medicatievragen op een dag is ten hemel schreiend! "Dit wordt niet vergoed, ik kan alleen maar tegen dit merk" De apotheker; Dan moet u een nieuw recept van de huisarts, want de zorgverzekering vergoed het niet.

En dit medicijn is helaas niet meer leverbaar, voor alles...huisarts los het op!

Huisartsen lopen weg en gaan een andere werkomgeving zoeken, omdat ze het niet meer trekken als huisarts.

Aios-en (huisartsen in opleiding in de praktijk) krabben zich achter hun oren met de vraag of ze dit echt nog wel willen, huisarts worden, op deze manier alvast niet!

Er is geen huisarts nu al meer te vinden voor de praktijk en de vraag is zo hoog!

Lieve mensen, mijn verhaal wordt heel lang met veel

voorbeelden en ik denk dat ik een boek kan schrijven met nog heel veel meer voorbeelden wat er speelt. Maar ik voorspel,

dat als er op zeer korte termijn geen veranderingen komen voor de huisartsenpraktijken u straks heel erg lang moet wachten voor u, überhaupt, nog een afspraak kunt gaan krijgen bij een huisarts.

Er voor u gewoon geen huisarts meer beschikbaar is.

Uw kinderen komen als ze ouder worden voor een gigantisch probleem te staan.

Het toekomstbeeld voor nu is meer dan zorgelijk..!!!!

Ik hoop dat iedereen er eens over na wil denken en ons steunt op het malieveld aankomende vrijdag 1 juli. Onze stakingsdag. Wij staan er niet voor een hoger salaris wat u misschien denkt. Wij staan er voor onze patiënten! Voor u! Dat u de zorg nog krijgt en er in de toekomst nog een arts voor u is!

Overheid neem nu je verantwoording voor het te laat is.

Voor er bij u en anderen ziekten gemist worden, uw geliefden en dierbaren sterven omdat er geen huisarts meer is voor u! De huisarts die de poortwachtersfunctie in ze zorg heeft gekregen om u te krijgen op de plek waar u moet zijn als

U ziek wordt!

Dit is geen waarschuwing dit is de werkelijkheid, het echte verhaal!

Een zeer overbezorgde doktersassistente

Graag zoveel mogelijk delen!

Onze dank is enorm groot! ❤️